

zonen groot brengen, Johannes, Tijmen en Jan. Tot 1928 bleef het bij één gezin, daarna veranderde alles. Johannes en Tijmen trouwden in dat jaar en stichtten beiden een groot gezin. Johannes kreeg 7 kinderen, Tijmen 11. Jan Wiggerts die in 1947 trouwde kreeg 8 kinderen. Een en ander heeft tot gevolg gehad dat de naam Wiggerts vandaag de dag niet meer uit Eemnes is weg te denken.

Bertus Wiggerts,
Veeartsenijstraat 63,
3572 DC Utrecht.
030-735140

Inspecteur Wijnbeek bezoekt Eemnes.

Ook in de vorige eeuw bestonden er inspecteurs van het onderwijs. De eerste landelijke inspecteur was Dr. Wijnbeek. Hij werd in 1832 inspecteur van het lager- en middelbaar onderwijs. Per boerekar, postkoets en trekschuit, maar vooral veel te voet trok de 60-jarige door het hele land. In een tijd zonder auto's, treinen, bussen en zelfs zonder goede wegen was dat een heel karwei. De man was op een leeftijd waarop wij tegenwoordig aan de VUT gaan denken! Zijn werkgebied telde maar liefst 5000 scholen! Tegenwoordig zou zo'n man "hoofd-inspecteur" zijn.

Nederland kende ook "schoolopzienders", meestal Predikanten, rechters of gemeenteontvangers die dit uit idealisme deden en er niets voor betaald kregen. Zij moesten proberen het onderwijs in hun district te verbeteren. Zij bezochten 3 keer per jaar de scholen. De schoolopziender voor Eemnes was H.G. Schluiter (1774-1849), stadsontvanger van Amersfoort. Wijnbeek schreef over hem: "Deze behoort tot de vrij goede schoolopzieners".

Inspecteur Wijnbeek gaf de Minister van Onderwijs jaarlijks een verslag van zijn bevindingen. In Eemnes kwam hij twee keer: in 1836 en in 1842. Hij schreef hierover het volgende:

DE SCHOOLMEESTER.

Maak medicyn Niet tot fenyn.

"Eemnes-Binnen"; in een zeer goed lokaal werden hier, door G. van Markenstein een 120tal leerlingen onderwezen. De leestoon was eenzelvig, schrijven en rekenen matig. Onder genoemd getal bevonden zich een 40tal armenkinderen die op kosten van den sedert overleden Heer Huidekoper van Maarsseveen het onderwijs ontvingen."

Jhr. Mr. Joan Huydecoper, heer van Maarsseveen en Neerdijk, leefde van 1769-1836. Hij was directeur van de Nederlandse Bank. Zijn echtgenote heette: Johanna Louisa van Tets (1778-1864). Zij woonden op huis Groeneveld. In de hervormde kerk van Eemnes-Binnen komen wij hun naam nog tegen (Kanselbijbel; avondmaal-zilver).

We vervolgen het verslag:

"Eemnes-Buiten; hier was het lokaal ook goed en het onderwijs van R. de Koning beter dan te Eemnes-Binnen. Dit geldt vooral den leestoon. Het getal der leerlingen bedroeg wel 150, doch ongelukkiglijk werd hier niet voorzien in het onderwijs der armenkinderen. Niemand trok zich die ongelukkigen aan en de gemeente is te arm om in hun onderwijs te voorzien."

Zes jaar later, in 1842, kwam de inmiddels 70-jarige inspecteur opnieuw in Eemnes. Zijn verslag luidde:

"Eemnes-Binnen; de weduwe Huidekoper zorgt hier voortdurend voor het onderwijs der kinderen van behoeftigen. Doch over het onderwijs van G. van

Markenstein was ik niet meer tevreden dan tevoren. Te Eemnes-Buiten daarentegen was ik wederom zeer tevreden over den staat van het onderwijs van N. Koning. Jammer dat de milddadigheid der weduwe Huidecoper zich niet uitstrekt tot dit dorp. Veel armen zijn er van het onderwijs verstoken."

Op kosten van mevrouw Huydecoper was er vlak bij Groeneveld ook een kleuterschool opgericht, waar veel kindertjes uit Baarn en Eemnes-Binnen op school gingen. Als wij daarbij bedenken, dat er zelfs in Hilversum toen geen kleuterschool was.....!

Inspecteur Wijnbeek deed zijn werk tot hij 78 jaar was. Zeer tegen zijn zin werd hij toen eervol ontslagen en op wachtgeld gesteld! Hij had toen de 5000 scholen in heel Nederland bijna allemaal bezocht.

Jan Out.

In onze serie: "Oude Eemnesser....."

vertelt vandaag de alom bekende ex-banketbakker, ex-vechtersbaas, ex-posthouder en nog altijd paardminnende Heer B. de Bruijn zijn levenservaringen. Wat een boeiend verteller. En dan vraagt hij na 1 1/2 uur praten nog of het wel genoeg is om er een verhaaltje van te brouwen!

"Na de lagere schooltijd ben ik eerst als banketbakkersleerling in Hilversum begonnen voor twee kwartjes in de week. Daar heb ik ongeveer een jaar gewerkt en toen ben ik bij een bakker in Blaricum terecht gekomen waar ik al fl. 1,50 in de week ving. Daar heb ik me slechts een paar jaar productief kunnen maken omdat ik in 1939 onder de wapenen moest. Uit dienst gekomen ben ik in een patisserie in 't Baerne beland. Doordat echter in de oorlog de omzet van de banketbakkers achteruit liep, moest ik daar na een jaar of drie alweer weg en kwam bij Van Voorthuizen in Hilversum terecht.

Het bakkersvak heb ik dus in de praktijk geleerd en
188- HKE